

automatiske dyrtidsregulering, og han udtalte, at retsforbundet hverken nu eller senere ville medvirke til noget lovindgreb i det private arbejdsmarkeds aftalefrihed. Man ville derimod medvirke til politiske foranstaltninger, som kunne mildne klimaet for overenskomsthandlingerne, f. eks. yderligere skattelettelser, afgiftslempelser, indgreb mod urimelige indtægtsstigninger og sidst, men ikke mindst, en eller anden jordreform.

Birgit Busk (U) indledte med at erklære, at hun på de uafhængiges vegne kunne gå 100 pct. ind for regeringens kriseplan, som hun betegnede som et stort skridt i den rigtige retning af genskabelse af sådanne vilkår for erhvervslivet, at hjulene igen kunne komme i sving og ledige hænder beskæftiges. I øvrigt kritiserede hun den gennem de sidste 15 år førte umådeholdne velfærds politik, der havde placeret Danmark øverst på ranglisten blandt verdens forbrugerlande på bekostning af en gæld til udlandet på mellem 30 og 40 mia kr. Som yderligere midler til ændring af den økonomiske situation pegede hun bl. a. på opsparingsstøtte i form af skattefrihed for nyopsparing, der blev bundet i langfristede investeringer eller på anden måde båndlagt for længere tid.

Vestergaard Eriksen (FU) var principiel modstander af regeringsindgreb i arbejdsmarkedets frie forhandlingsret, men kunne under visse forudsætninger medvirke hertil. Forslaget om godtgørelse for dyrtiden kunne han principielt tilslutte sig, hvorimod forslaget om avancementstop og prisdæmpende aftaler ikke var hans livret, hvorfor han kun modstræbende kunne medvirke hertil. Hvad angik de øvrige lovforslag var han heller ikke ovenud begejstret for dem og ville afvente resultaterne af udvalgsbehandlingen.

Udover de 12 partiordførere havde yderligere 29 medlemmer ordet under lovforslagenes 1. behandling, inden statsministeren fik ordet for at svare på indlæggene. Et medlem, *Tillisch* (FP), fremsatte under sit indlæg følgende *forslag om motiveret dagsorden*:

„Folketinget udtaler, at udskrivning af folketingsvalg på nuværende tidspunkt sandsynligvis vil medføre, at mange problemer, som det påhviler folketinget at løse, vil vokse til det katastrofale.

Idet folketinget derfor opfordrer statsministeren til at undlade at søge valg udskrevet,

fortsætter tinget forhandlingerne om lovforslagene.“

Dette forslag indgik i de fortsatte forhandlinger.

Statsministeren svarede på regeringens vegne på de fremkomne indlæg og konkluderede, at kommunisterne, socialistisk folkeparti, socialdemokratiet, fremskridtspartiet og retsforbundet plus et grønlandsk medlem var imod helhedsplanen, og at kun ca. 81 mandater kunne betegnes som forholdsvis positive. Under disse omstændigheder fandt han det nødvendigt, at regeringen overvejede situationen, og han bad derfor formanden om, at mødet måtte blive udsat i 2 timer.